

Lời tâm sự khi cập nhật hóa danh sách AHCC & TH

Như đã trình-bày trong lời mở đầu của Lá-thư BPT, bản danh-sách Ái-hữu Công-chánh và Thân-hữu là phần chính-yếu của sinh-hoạt AHCC, được phát-hành để các AH khắp năm châu có thể liên-lạc, biết tin-tức, tìm đến với nhau trong tình bằng-hữu.

BPT chúng tôi đã liên-tục cập-nhật bản danh-sách từ đầu năm nay. Lần cập-nhật thứ nhất, với tập danh-sách ấn-hành ngày 14 tháng 5, 1996 vẫn còn nhiều sai sót. Lần cập-nhật thứ 2 này cũng đang còn có một số tin-tức chưa xác-thực, nên chúng tôi sẽ tiếp-tục thêm một đợt cập-nhật thứ 3 nữa, để có một bản danh-sách đầy-dủ và chính-xác hơn gửi đến toàn thể AH khắp năm châu vào dịp Xuân 97. Sau đó chúng tôi sẽ chuyển-giao trách-vụ cho BPT mới để tiếp-tục. Việc cập-nhật kỳ tới sẽ tùy thuộc vào BPT kế-nhiệm.

Trong lúc lập các bản danh-sách cập-nhật, chúng tôi đã nhận được những yêu-cầu của các AH khắp nơi, liên-hệ đến việc cập-nhật này. Nêu lên đây để quý AH khắp nơi biết :

Một Ái-hữu CC từ miền TB Hoa-kỳ điện-thoại nói:

"Toa bỏ tên moa trong danh-sách CC nghe, vì moa không muốn". Chúng tôi không hỏi thêm gì nữa và đã xoá tên AH này ra khỏi danh-sách theo ý của đương-sự. Cảm bút gạch tên AH này trong bản nháp danh-sách mà lòng thấy nao nao làm sao. Một

mối tình ái-hữu đã bị đứt đoạn,

Một ban khác từ miền Trung-Bắc Hoa-kỳ đã ghi vào phiếu cập-nhật kỳ vừa rồi gửi cho chúng tôi, viết bằng anh ngữ, chúng tôi tạm dịch ra như sau:

"Tôi không biết sao tên tôi lại có trong bản danh-sách của "Hội Ái-hữu" của các anh. Tôi không xứng-đáng để tên trong đó. Xin quý anh đừng gửi Lá thư cho tôi". Có lẽ có một AH nào đó muốn bạn mình gia-nhập vào nhóm AHCC của chúng ta, nên đã ghi đại tên vào các bản danh-sách cũ mà chính đương-sự không hay biết gì cả.

Một AH viết thư thông-báo: *"nhờ anh thông-báo cho BPT ngưng gửi LT cho tôi vì tôi phải đi xa trong một thời-gian dài. Chừng nào thuận-tiện tôi sẽ tin các anh để sinh-hoạt lại với các anh".* Thật tình, AH này chưa muốn "đứt tình" với nhóm chúng ta. Chúng tôi tạm thời xóa tên AH này và cũng mong AH này sớm trở về nối lại tình ái-hữu đồng-nghiệp như xưa.

Có AH kêu điện-thoại yêu cầu:

"từ nay các anh đừng gửi LT cho tôi vì tôi không có thì giờ đọc, có gửi thì tôi cũng để đó không ai đọc đâu". Nghe mà phũ-phàng. Cũng cảm ơn AH đã thẳng-thắn nói thật. Nhưng thật ra thì bản danh-

sách AHCC mới là phần chính. Lá-thư là phần tin-tức anh em. Nếu AH ấy không muốn biết đến tin-tức bạn bè nữa thì thôi. Cầu chúc cho AH đó được nhiều niềm an-ủi khác âm-áp hơn.

Thì ra mấy lâu nay chúng ta đã làm phiền một số AH như trên mà vô-tình không biết. Thành-thật xin lỗi nếu có trường-hợp tương-tự.

Chúng tôi biết có nhiều AH trong số 147 AH đã mất liên-lạc từ lâu, cũng đã có ý-định rút tên mình ra khỏi danh-sách nhưng không tiện nói ra để thông-báo cho BPT. Đối với những AH này chúng tôi đã chọn phương-thức mềm-dẽo, gửi thư xác-nhận đến từng cá-nhan một, như chúng tôi đã làm trong thời-gian qua. Và cũng mong các AH này, nếu không vì một lý-do đặc-biệt nào khác, còn muốn có bản danh-sách anh em AHCC thì thông-báo tin-tức cho BPT đương-nhiệm để nối lại nhịp cầu.

Ngoài ra, trong khi lập bản danh-sách cập-nhật, chúng tôi thấy có những sự việc liên-quan đến tin-tức ghi trong các phiếu cập-nhật gửi đến cho chúng tôi, nêu lên như sau:

Một AH có lẽ vì quá gấp hay đã bị bệnh alzheimer sao mà có gửi phiếu cập-nhật nhưng không để tên người gửi, làm chúng tôi không biết của ai. Chỉ biết AH này ở Oakland, CA.

Một AH khác ở California, vì quá sốt-sáng, sao nhiều phiếu cập-nhật, rồi tự tay điền vào, dựa theo địa-chỉ ở cuốn sổ riêng của mình. Tiếc thay một địa-chỉ trong các địa-chỉ cung-cấp này đã sai vì đương-sự đã dời nhà đi nơi khác từ lâu. Dù sao chúng tôi cũng cảm ơn AH đã cung cấp tin-tức của các AH khác.

Có một số AH khi cung-cấp

tin-tức, vẫn còn để tên với họ đảo ngược, chữ lót lại viết tắt hoặc bỏ hẳn và họ tên cũng không có dấu.

Vậy nếu có cập-nhật kỳ này xin quý AH vui lòng theo nguyên-tắc đã đặt ra để được đồng nhất, và để chúng tôi dễ-dàng sắp-xếp bản danh-sách.

□ Một AH khác đã xác-nhận tin-tức của mình bên trong phiếu cập-nhật là đúng, nhưng bên ngoài phong bì thì địa-chỉ người gửi lại khác với địa chỉ trong bản danh-sách.

Trong thời-gian qua, chúng tôi đã dựa trên những dữ-kiện sau đây để thiết-lập bản danh-sách cập-nhật:

1. Phiếu cập-nhật do cá-nhan Ái-hữu trực-tiếp hồi đáp, tất cả có 134 AH,

2. Địa-chỉ người gửi (returned address), gián-tiếp cung-cấp, do chính 198 AH ghi ngoài phong bì gửi bài hay gửi ngân-phiếu về BPT. (Chúng tôi không dùng Họ tên/Địa-chỉ/diện-thoại trên ngân-phiếu, để cập-nhật mà chỉ dùng tin-tức này để phối-kiểm lại mà thôi).

Quý AH nào ở trong 2 trường hợp trên, đã có trực-tiếp gửi phiếu cập-nhật rồi hay đã có liên-lạc thư từ với BPT trong thời-gian gần đây thì **nay khỏi gửi phiếu cập-nhật** kỳ này, ngoại trừ trường-hợp quý AH vừa mới đổi địa-chỉ/diện-thoại.

3. Số còn lại, 212 AH do các đại-diện vùng cung-cấp, và 72 AH do bạn bè cung-cấp. Đối với tin-tức của 284 AH này, chúng tôi cần phải phối-kiểm lại. Không phải chúng-tôi không tin quý AH, nhưng có nhiều trường-hợp đã xảy ra, không xác-thực. Không xác-thực vì vô tình chứ không phải cố ý. Chính chúng tôi cũng có nhiều lúc chép lại sai, số 5 chép thành số 8, hay cứ viết đảo ngược số, 13 thành 31. Lại nữa, khi chép lại địa-chỉ/diện-thoại của bạn mình nhiều lần, lần thứ nhất do bạn

mình cho, rồi chép lại lần thứ hai để cung-cấp cho chúng tôi, tam sao thất bồn, nên vô tình bị sai.

Để giảm thiểu những sai sót vô tình này, BPT yêu-cầu Ái-hữu nào chưa bao giờ tự tay mình gửi phiếu cập-nhật (Quý AH có dấu “O” trong bản danh-sách AHCC), thì vui-lòng cho cập-nhật ngay, dù tin-tức mình trong bản danh-sách đúng hay sai.

AH nào không có phiếu cập-nhật, xin quý AH đại-diện vùng hoan-hỷ sao lại để đưa cho những AH này xử-dụng.

Đối với những AH đã mất liên-lạc, chúng tôi vẫn chờ tin, vẫn sẵn-sàng đón nhận quý bạn. Nhóm chúng

tôi gồm những người đã từng phục-vụ ở quê nhà, những người chưa có cơ-hội phục-vụ và cũng có các bạn trẻ chưa bao giờ sống ở VN một ngày nào. Chúng ta đến với nhau trong tình thương của những người cùng cảnh-ngờ, bất đắc dĩ phải bỏ nước ra đi. Nhờ tình thương đó mà Lá-thư của chúng ta đã sống đến ngày hôm nay và hy-vọng sẽ còn sống ngoài trăm tuổi.

Ban Phụ-trách Lá Thư AHCC chúng tôi mong rằng toàn thể AH khắp nơi sорт-sáng giúp chúng tôi sớm hoàn-thành bản-danh-sách kỳ tới.

Chuyện Bên Mỹ

(tiếp theo trang 144)

Khi vào trong rạp, đèn đóm tối như hũ nút, chàng bèn mở khuy áo cho con vịt ló đầu ra kéo nó quang quắc lên thì nguy. Một cô gái ngồi cạnh đó thầm thì với bà chị là cái thằng phải gió ngồi bên cạnh nó làm gì kỳ vậy. Chị lên mặt đời nói là em thấy một lần là thấy tất cả (you see one you see them all). Người em vẫn không chịu nói rằng: *nó kỳ lăm chị oi, nó đang ăn popped corn*.

□ Một chàng cowboy vào tiệm rượu, thấy ở góc hàng rượu có một con ngựa ngồi chêm chệ trước ly rượu và mọi người uống rượu vẻ mặt đăm chiêu. Tò mò chàng hỏi anh barman là có chuyện gì vậy. Anh barman trả lời rằng mấy người này đánh cá với nhau là ai làm được con ngựa ngồi góc kia cười thì được cái hũ tiền này. Nói xong anh chỉ vào cái hũ tiền đây áp tới miệng ở ngay quầy rượu. Chàng cowboy hỏi vậy tiền cá là bao nhiêu. 10 dollars. Chàng móc túi lấy ra 10 dollars và tiến tới nói nhỏ vào tai con ngựa và con ngựa rú ra cười, hì hì àm lên. Chàng nhẹ

nhảng rút hết tiền trong hũ và bước ra khỏi tiệm.

Hôm sau thấy làm ăn kiểu này dễ quá, chàng laân la tới tiệm rượu đó nhưng anh bar man nói ngay là lần này muốn được tiền đánh cá phải làm cho con ngựa khóc mới được. Chàng móc túi bỏ 10 dollars vào hũ thầm thì vào tai ngựa và dẫn nói đi ra ngoài, khi dẫn ngựa vào ngựa ta mắt mũi ràn rụa khóc tức tưởi. Chàng cầm hũ tiền trút tiền vào túi và bước chân ra cửa về. Mấy người đánh cá chặn lại ám ức nói anh không bước qua ngưỡng cửa này nếu không cho chúng tôi biết bí quyết của anh là hôm thì làm con ngựa nó cười hôm sau thì làm nó khóc. Mất tiền thì chịu nhưng thua mà không biết tại sao thì không được. Chàng cowboy trả lời trời ơi chuyện ấy dễ quá mà. Hôm qua tôi nói với nó là cái của nó chẳng nhầm nhì với cái của tôi hết thành ra nó cười àm lên còn hôm nay tôi dẫn nó ra ngoài và chứng minh điều hôm qua tôi nói là đúng, thế là nói òa lên khóc. Chỉ đơn giản như thế thôi.